

Tunahan Ermihan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

24.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Tunahan Ermihan (1980-)

Merhabalar Arkadaşlar

20/02/1980 Kayseri doğumluyum ama neredeyse kendimi bildim bileli İstanbul da ikamet etmekteyim. İlk defa 1997 yılında şiirle tanıştım. birilerini sevdi gönül uyandı içimizdeki deli şair, okul hayatım maalesef liseden sonra devam etmedi önce ticari hayat başladı sonra askerlik derken şimdi hayatın gerçekleri oturdu yüreğimizin orta yerine. Umarım okuyacağınız şiirlerimde kendinizden bir şeyler bulur mazinizde tatlı bir gezinti yapmış olursunuz

SEVGİMLE

3 Yıl

Susuyorum sana kurumuş dudak gibi
Yakıyor sevdan bedenimi
Ufkuma güneşin doğduğundan beri
3 yıl oldu mahpusluğuna düşeli

Prangaların izler bıraktı bileklerimde
Sevda sundukça sana
Çok vurdum kafamı duvar diye resmine
3 yıl oldu sensiz bu karanlıkta

Ne yeşil gözlerin doğuyor artık sabahları yatağıma
Ne de kokun sarıyor her yanımı gözlerimi kapatınca
Her şeyi kaybeder oldum sevdan batınca ufkumda
3 yıl oldu sen beni ben seni kaybedeli

Tunahan Ermihan

Ağır Ceza Hakimi

Bir ay doğmakta
Bilinmeyenlerin nöbetindeyken ben
Ve yıldızların firarda olduğu
Yalnızlıkların soğuk gecesinde

Artık heyecanlanmıyor yüreğim
Ne o güzelim dolunaydan
Ne de o genzimi yakan soğuktan
Taş mı oldu yüreğim yoksâ aşk mı öldü

Ben kaybetmeye alışkınım galiba
Giden dolunayların ardından
Hep bakıp el sallamaya
Müebbet yemiş masum mahkumlar misali

Beni kimse yargılamadı oysa
İşlediğim tek suç aşka sevdalı olmaktı
Ama hiç anlamamıştım
Aşkın kendisinin bir ağır ceza hakimi olduğunu

Tunahan Ermihan

Ağlıyor Gözlerimiz

Bir gün bir yerde diyerek ayrılmıştıık
Yollarımız keşişmedi bir daha
Kim derdi ki hasret gideceğim gözlerine
Teninin esrarlı kokusuna

Ağlamıştı gözlerimiz ve İstanbul sen giderken
Sonra hayat girdi aramıza geledin bir daha
Kim derdi ki gözlerim yollarında açık kalıp
Sensiz bir ömrün ardından leceğimi

Son bir duyayım sesini deyip aramıştım evini
Yaban ellerin sesi karşıladı hayallerimi,
Kim derdi ki sevdiğim oğluna seni sorup
Ölüm haberini alacağımı

Keşke lseydin sevdiğim keşke
Beni böyle keşkeler' in girdabına atmadan lseydin

Tunahan Ermihan

Alışırım

Alışırım bir tanem alışırım
Sensizliğe de alışırım
Kalbimdeki yaralar hiç sarılmadı ki
Kanayan kalbime de alışırım

Gözümden yaşlar seninle dinmişti
Ağlamaya ben yine alışırım
Ellerim seni okşamak isterdi
Hayalini sevmeye de alışırım

Dilim isminle dolaşırken
Gözüm senden başkasını görmezken
Hayatım yeniden şenlenirken
Bir tanem ben hasretine de alışırım

Tunahan Ermihan

Andı Sevdan

Bir andı sevdan
Gözlerimden girdi yüreğime
En hazan mevsimimde
Ve en yağmursuz günümde

Yapraklarım dökülmüş
Üstelik tüm çiçeklerim solmuştu
Bahardı adın, açtın yüreğimde
Tüm çiçeklerimi soğuk vurdu

Sonra yaz oldun
Olgunlaştırdın tabiatımı, meyve verdim
Güçsüzdü dallarım
Kırıldılar, ziyan oldu meyvelerim

Bir andı sevdan
Gözlerimden girdi yüreğime
En hazan mevsimimde
Ve terk etmiyor sevdan beni senin gibi

Tunahan Ermihan

Anlarsın Diye

İlk kez yazıyorum sana
Tıpkı seni sevdiğim gibi
Yeşil gözlerindeki sonsuzluk gibi
Beni hapsedtiğin kendim gibi
Tutsaklığına düştüğüm ilk günkü gibi

Şatırlarım boş sonsuzluk gibi
İçimdeki senden kalan gibi
Anlatmak sana yalnızlığımı, ecel gibi
Susmak sana dilsiz çocuk gibi
Ağlamak bazen azgın seller gibi

Nerede nokta koyacağım bu satırlara
Kim bilir? Belki de elveda diyeceğim hayata
Ellerini tutmak isterdim bir kez daha
Yeşil gözlerinde açılmak isterdim son kez ufuklara
Özetlersem halimi sevdiceğim

Sana bu satırları cehennemim,
Yaşanılması en zor olanın,
Korkulanın, kaçılanın
İçinden yazıyorum sevdiğim
Belki anlarsın diye.

Tunahan Ermihan

Anlık Sevdam

Tarihini hatırlamıyorum ama dün gibi;
Rüyamda gördüm seni
Hayırdır deyip hayra yoramadım
Yeşil gözlerinde mavi denizler çağlıyordu
Altın sarısı saçlarında papatyalar açmıştı
Ve o melek yüzünde acılar oynaşyordu,
Sonra sarıldın bana
Yeşil gözlerindeki denizlerine aldın beni
Çürümüş kimi yerleri delinmiş tekneyle
Batarım dedim, dinlemedin.
Masallar anlattın saatlerce
Sonunda papatyalarını anlattın bana
Eşinin hediyesi olan acı papatyalarını
Ağladım sana, kanadım sen anlattıkça
Neden dedim sonra sana
Bana neden dönmedin?
O engin denizinden birkaç damla oldu cevabım
Susmayı bilmedin sonra
Uyandım.....
Acı bir mutluluk duydum sonra
Seneler sonra rüyada bile olsa
Sana sarılmıştım, yeşil gözlerine bakmıştım
Ama o günden sonra
Ne rüyada ne gerçek hayatta göremedim seni anlık sevdam.

Tunahan Ermihan

Ayrılık Dediğin

Umudumu yazdım sana yalnız saatlerimde
Kimi zaman uykusuzluğum da
Kimi zaman dūş diye yattıđım bu derin uyku da
Kanlı yaşla suladım kalemimi
Sayılı gūn sayfalarına yazmak için seni

Kimi zaman özledim seni ūşüdüđün de ellerim
Kimi zamansa bomboş resmine baktım
Gözlerinin derinliklerine,
Ama en çok sensizliğime yandım
Bilinmeyenleri beklerken

Bazen "sus" diyorum içimdeki ufaklığa
Hani kimi yanları senden, kimi yanları hayattan
Büyüyen, o masum çocuğa "Ağlama hasretlik için,
Ayrılık dediğin bazen yaraları bazen de sevdaları
Büyüten ana kucağıdır" diyorum

Şimdi ben büyütüyorum o masumu
Herkesin elinden alıp yüreğini ellerime
Tek tek yargılıyorum hatalarımı
Ve hatalarını bilmem kimlerin
Bir daha ağlatmamak için o KOCABEBEĞİ

Tunahan Ermihan

Bahar Olsun

Günaydın gelincik, nasılsın?
Neden boynun bükük yaprakların sarı
Seni vuran yağmur mu yoksa soğuk mu
Yoksa toprakların mı kurak
Yada adını bilmediğin diyarlardan
Hüzün mü saldılar damarlarına
Ağlama be gelincik
Kanatma yüreğimi
Ben sonbaharken yeterince yağıyorum
Sen bari gökyüzüme umut ol
Yapraklarına can gelsin
Hayatımıza neşe
Ben sonbaharken sen hep
O narin gelincik kal
Yapraklarında gülücük
Mevsiminde hep bahar olsun

Tunahan Ermihan

Bakıyorum da

Yine güneş doğuyor bak gittiğin sokaklara
Ağlamaklı bakan gözlerim hala yollarında
Bin bir zorlukla aştığım bu gecenin sonunda
Elimde kalan bir avuç gözyaşı, bir kırık kalp

Sokaklar dolmaya başlıyor yeni günün heyecanıyla
Kalbimi bir sızı sarıyor sensizliğin telaşıyla
Senden kalan resmimize bakıyorum da
Elimde kalan yalandan hatıralar, yalandan bir aşk

Bir çöpçü köşede çöpleri topluyor
Benim kırılmış kalbimi toplamam gibi
Parçalayıp gittiğin şu hayatıma bakıyorum da
Elimde kalan bir avuç gözyaşı bir kırık kalp

Tunahan Ermihan

Batık

Ne fayda gönlüm ağlasan
Yolun sonu hep ayrılık
Üzölüp karalar bağlasan
Yaşanılanların bedeli hep pişmanlık

Biter mi bir gün hasret bilemem
Sever miyim tekrar söz veremem
Sevgisiz ömrüne ağla diyemem
Döner mi sevilen hiç bilemem

Vedalara veda et gönlüm
Şenlenir belki karanlık ömrüm
Bir of çekersin biter pişmanlık
Aşk dediğin okyanusta bir gemi, batık

Tunahan Ermihan

Bayram Sabahı

İşte bayram sabahı ana
Her ne kadar gidemeyecek olsam da
Bayram namazına
Ben yine erken kalktım,
3-5 nöbetini yarım bırakmadım
Ve kılamayacağım namaz için abdest aldım

İşte bayram sabahı baba
Her ne kadar anam ütüleyememiş olsa da
Çarşafımın altına koydum kamuflajımı
Altında ki delikten su alsa da botumu boyadım
Hayalini öptüğüm ellerinden bayram harçlığı aldım

İşte bayram sabahı
Kendi yatağımdan uzakta, hasretinizle bir başıma
Gözlerimden akmasa da içime attığım gözyaşım
İşte bayram sabahı
Yalnız.... Gurbette.... Sizden uzakta....

Tunahan Ermihan

Ben

Bir mahkumun göz yaşlarıdır mısralarım
Yadırganırım hep suçluymuşum gibi
Akar yanaklardan mısralarım
Soğukta nöbet bekleyen bir askerim
Hayalini kurduğu vatan özlemidir temalarım
Sürekli beklemekle geçer ömrüm
Hayal tadında yaşamayı severim
Bir memurun ay sonu korkusudur korkularım
Hep korkarım sevgisiz kalmaktan
Sevgiyi arayan bir gönlüm ben
Kafesteki bir kuşun özgürlük anlamıdır
Hayatımın özgür yanları
Kafese girdin mi biter özgürlüğün
Ve bir sevdalının tek korkusudur hayatım
Ne ondan başkasını sevebilirim
Ne de ona tekrar kavuşabilirim

Tunahan Ermihan

Ben Yabanyım Bu Kentin

Ağlamaklımıdır hep bulutlar bu Şehirde
Kimin yası tutulur en mahrem kōşelerde
Ben yabanyım bu kentin
Yeni geldim uzun bir yoldan
Diyarımı hūzūn vurdu tūm aŐıklar yok oldu
Sevgiyi kaybettik sonra,
Yollara dūŐtūm bende iĉimdeki son sevgi kırıntılarıyla
Adını bilmediğim bir dilberde aşkı yeniden bulmaya

Tunahan Ermihan

Biliyorsun

Bazı gün ağladığımı biliyorsun sevdiğim kasım yağmurları misali
Ve sana aşık olduğumu biliyorsun
En kurak günümde içimi sana açtığımı
Ve senden ne olursa olsun nefret edemediğimi
Vazgeçemediğimi biliyorsun
Tüm kalelerimi savaşmadan teslim ettiğim tek kumandan olduğunu
Ve sancağını taşıırken ölmek için can attığımı biliyorsun
Gözlerimden her zaman sana karşı aşk süzöldüğünü
Ve kalbimin senle attığını biliyorsun
Her ayrılıkta canımın ne kadar yandığını
Ve sana her seferinde ne kadar kanadığımı biliyorsun

Sevdiğim
Hepsi bir tarafa
Seni ne kadar sevdiğimi
Çok iyi biliyorsun

Tunahan Ermihan

Bilsen

Ben hala sözümün eriyim
Gittiğinden beri sana susuyorum
Bazen gökyüzüne bakıyorum
Hani yüzünü düşlerdim ya onun için
Derin bir nefes alıyorum içimdeki
Senden kalan sonsuz boşluğa
Sonra gözlerimi açıyorum gelirsin diye
Gelmiyorsun...
Ve gökyüzüne yüreğini hiç yansıtmıyorsun
Oysa bilsen hangi diyarda
Hangi hain eller teslim aldı gençliğimi
Ve umutlarımı hangi tavan arasına saklandığını
Sana nasıl ihtiyarcım olduğunu bir bilsen
Ama bilemezsin....
Zaten bilsen bunu bilmekten ölürdün...

Tunahan Ermihan

Bir Düşünsene

Bir düşünsene sevdiğim
Ellerini ilk tutuşumu güneş battığın da
Kadıköy sırtlarından ufka
Aşkla dolduğumuzu bir düşünsene sevdiğim

Sonra baksam doyamadığım gözlerine
Sarsan kollarını boynuma, saçını okşasam
Ve seviyorum desen usulca kulağıma
Bir düşünsene sevdiğim ayın dolunay doğuşunu

Ve gitmesen yanımdan kalsan
Bütün gece masum rolü yapsak birbirimize
Ay batıp gün doğduğunda
Bir düşünsene sevdiğim ayrılmayıp da
Hala beraber olduğumuzu

Tunahan Ermihan

Bir Kibrit Yaksana

Sensiz saatlerin darlığında çok düşündüm
Ve çok vurdum kafamı hatıralara
Dönmek mi istediğim mutluluğa
Yoksa kalmak mı genelin huzuru benim huzursuzluğumda
Varılacak sonuçlar arasında her daim
Yoruldum, hırpalandım, parçalandım
Sonra koştum hayattan ve düşünceden
Anlar zaman zaman sonsuzluk oldu
Zaman zamanda sonsuzluk an
Kendime gelmeye çalıştım gerçekten korktum
Ben bu muydum yoksa
Bu olmaktan korktum
Kalemler kırdım kendim için
Celladım olacak hatıra bulamadım
Ve sonuçta anladım ki
Ne seninle ne de sensiz
Hayat denilen zalimin zulmünde
Bir ömür geçirmeye mahkummuşum
Şimdi benim istediğim
İstemediğim mi olmalı yoksa istediğim mi beni istemeli
Veya kelime oyunları ile bastırılacak acılara
Kardeş mi olmalıyım tekrar
Severken böyle bitemez derdim
Bitmesini de hiç istemedim
Olmaktan korktuğum kişi olmak istemiyorum
İstemediğim hayatlarda hüküm sürmek istemiyorum
Bu oyunu yalnız oynamak istemiyorum
Birileri bir kibrit yaksın
Düşünceler arasında kaybolup
Işıksız kalmaktan korkuyorum artık

Tunahan Ermihan

Buğulu Camların Ardında

Zor bir çıkmazdayım buğulu camların ardında
Bir yanda gün geceye teslim oluyor
Düşen bir vatan misali
Bir yanda yar gidiyor ana kucağına
Hem sevinçli hem kederli
Oysa hiç ağlamamıştım onsuzken
Hiç yakamozlar oynaşmamıştı gözbebeğimde
Hep ufukta batan gözlerini seyrederdim oysa
Sensizliğime nispet olsun diye
Gün yenik düşerken benim gibi geceye
Hayat durmaya yüz tutarken
Yakamozlar doluyor gözbebeğime
Yenildiğimi haykırırken sensizliğe

Tunahan Ermihan

Buğulu Gözlü

Yanaklarından süzülen gözyaşımı yoksa
Hayatın bilinmeyen açıları mı
Düne kadar tanımadığım
Bu gün ise kıymete binen arkadaşım
ikinci sınıf bir albümde solmaya yüz tutmuş
Maziden gelen imkansız davetlerin sızısını
Yoksa yaşanacak güzel veya çirkin anların heyecanımı
Ne olursa olsun saçların gibi yolun da hep dümdüz olsun
Gözlerinden gülücükten başka hiçbir şey süzülmesin
Ve eğer ağlayacaksan sadece mutluluktan ağla
Buğulu gözlü kanatları rengarenk kelebek

Tunahan Ermihan

Can Dostum

Dün...

Bir hazin sonbahardı
İçimdeki çocuk öleli bir sene olmuştu
Diyarımdan kovulmuş kara bir yas sahibi olmuşum
Ve hayal bir kentin ortasında bir sıfırdım
Büyük düşüncelerin damı oldum sonraları
Kimi zaman yalnız kaldım alemde
Ve bazen korktum sağır geceden...
Onu ilk gördüğümde ağlıyordu
Üstüne isimler yazılmış bir lise sırasında
Bir ona baktım, kim bilir kimsiz
Bir kendime baktım, ruhum çocuksuz

Bugün...

Artık ne korktuğum sessizlikler ve de yalnızlıklar
Ne de yasını tuttuğum bir cenazem var
Bazı gün korunmaya muhtaç
Ve bazı gün yavru aslan kadar sert
Çoğunlukla romantik, gerçek aşık
Azda olsa göz çapkını
Ama en çok sağlam bir erkek var hayatımda
Canım oğlum
Beni hayata bağlayan biricik dostum var

Hayatıma kattığın her şey için
Can Dostum Oğuz' um

Tunahan Ermihan

Çatma Kaşlarını

Gül sevdiğim, güller arasından hayata
Gül ki bülbülün boynu bükük kalmasın
Ve kavuşsun o sevdiği gülüne gülüşünle
Gül ki sevgi olsun adın sevdiğim

Yum gözlerini, tüm kötülöklere
Görme sen pamuk prensesi zehirleyen cadıyı
Ve hiç yatma o camdan tabutun içine
Yum gözlerini ki masal olmasın hiçbir şey

Çöz saçlarını, yağmurlar boşalsın
Gören gök delindi sansın
Topraklarım sevdanla sulansın son kez
Çöz saçlarını ki hasadımı toplayasın

Çatma kaşlarını, yıldırımlar çakmasın
Hasretinle batacaksa gün hiç doğmasın
Ve adına şiir yazmayan şairin kalemi kırılsın
Çatma kaşlarını ki ilhamım senden gelsin

Tunahan Ermihan

Çıkmazında Kayboldum

Gün gibi orta da kalınca yüreğimiz
Bir sevdanın peşine düşmeyi özledik
Koşunca bilinmeyen sonsuzların peşinden
Yorulduk ansızın hasretin sıcağından

Oysa biz ne sert fırtınalardan çıkmış
Hangi dünyalara meydan okumuştuk
O geride bıraktığımız ve sonu acı bir ihanet olan
Yüreğimize sığdıramadığımız sevdamızla

Neydi değişen veya daha hoş gelen bilemedik
Seni bu yola iten yollar mıydı?
Yoksa o küçük yüreğin miydi? Bilemedik,
Düşündükçe o çıkmazında kaybolduk

Ve belki bir gün dönersin diye bekledik seni
Dönmedin...!
Artık sadece susuyoruz
Hem sevdana hem hayat karşı
Hem ben hem o büyük sevdam....

Tunahan Ermihan

Çocuk

Umut dolu bir bakıştı
Gözlerindeki geleceğe
Adını, yaşını bilmediğim
Gül yüzlü güleç çocuk

Kim bilir sevincinin nedenini
Ağladığında hüznünü kim anlar senin
Ve en çok kim çeker sıkıntını
Gül yüzlü güleç çocuk

Annedir her yolun başı unutma
Şevdadır ondaki en büyük besin
İçtendir ve yürekten her şey onda
Annedir her yolun başı gül yüzlü güleç çocuk

Tunahan Ermihan

Çok Şükür

Hazan bir düştü yaşanan her şey
Susmayı gerektirdi sonra

Ve gözlerimizdeki sonbahar hüznüydü
Yanaklarımızdan akan ise sevdandı sadece
Zamana mı yenik düşmüştük
Yoksa sevdamız mı yitmişti sonsuzlukta

Düştüğüm bu boşluğun adı neydi
Veya tutunacak dallara ne olmuştu
Ve binlerce benzer soruydu beynimdeki
Düşerken sevdandan aşağı

Sonsuzluktu anladığım ve hissettiğim
Terlemiştim ve üşüyordu bedenim
Acaba hasta mıydım veya ölüyor muydum
Susmak, zorluyor sürekli bedenimi

Gözlerimi açtım ve her şeyin
Bir sonbahar yağmurunda
Omzunda uyurken başımın
Düşmesinden ibaret olduğunu anladım
Çok şükür...

Tunahan Ermihan

Çöl ieği

Ellerindi ulaşmak istediğim
Ve gzlerindi sonumun başlangıcı
Bir şiir yazdım sana önce
Sonra aşık oldum hasretine
İsimler taktım sana iek kokulu
Ormanlarıma düştü yangının önce
Yanmayı öğrendim sönmek için
Bir damla öpüşün harladı yangınımı
Ben sndke sen yaktın
Sen yaktıka ben yandım
Ve en son mis kokulu sevdanla kaldım baş başa
Ne orman var artık
Ne de içinde yaşayan
Bir sevdan bir ben (öl çiçeği kaktüs)
şimdi sana ne isim takayım sevdiğim
Sen baharsın ılık mevsim yeni başlangıç
En iyisi senin adın yine bahar kalsın
Çöl ieğinin BAHARI

Tunahan Ermihan

Dayan Sevdiğim

Bu yollar hep taşlımı kalacak
Yürüyenin hep canımı yanacak
Vedalar hep bizi mi bulacak
Dayan sevdiğim dayan

Son mudur yaşananlar
Gözlerimizden akan yaşlar
Hüsran mıdır hep aşklar
Dayan sevdiğim dayan

Şarkılar hep aşka mı ağlayacak
Gidilen yerden hiç mi dönen olmayacak
Gizli bahçenin gülü hiç mi açmayacak
Dayan sevdiğim dayan

Son mudur yaşananlar
Gözlerimizden akan yaşlar
Hüsran mıdır hep aşklar
Dayan sevdiğim dayan

Şevda bu sevdiğim zorluklarla büyüyor
İçimiz ezilse de dayanacağız
Hasret dediğin fani
Aşkımız ise içimiz de hep baki

Tunahan Ermihan

Dert Yağacak

Bir gece yıldızlar kayacak
Hüzün bulutları dert yağacak
Ve sen uyandığında uykuların en tatlısından
Artık gönlünde ben olmayacağım

Tunahan Ermihan

Dilenci

Bu gözlerimde yaşlar akacak sevdiğim
Hasretine ağlayacağım yıllar sonra ben yine
Bedenimi ateşler basacak
Sonra, bir titreme alacak beni, eroinman gibi
Seni arayacak kanlı gözlerim krizime deva diye
Yenik düşüp yıkılacağım son gördüğüm yere
Sonra biri çıkıp beni tedavi etmek isteyecek
Ama nafile bedenim bunu ret edecek
Bağımlısı olduğu senden vazgeçemeyecek
Ve bir gün bir yerde hasretine yenilmiş beni
Sessiz ve sükunetle kuytu bir köşede gördüğünde tanımayacaksın.

Tunahan Ermihan

Dostum Destan

Ben giderim sen kal ardında
Kara gözlerin aklımda giderim usulca
Bir sabah seherinde derim sana elveda
Duymazsın gittiğimi, bilmezsin ruhuma yazdığın destanı

Belki de dediğin gibi rekor kırarım
Sessiz ve derinden gitmekle bu alanda
Ama hatıralar nerede durur bilmem hayatta
Ben giderim destanım sen kal ardında

Ama sanma ki bu yürek unuttur seni zamanla
Bedenler görmese de hayali kalır hep anılarda
Senle geçen anlardaydı belki de mana
Destanlar yazar benim dostum DESTAN

15 ay boyunca dostluğunu esirgemeyen canım arkadaşım Erkan YANAR' a

Tunahan Ermihan

Elveda

Birkaç satırla veda etmek istiyorum sana,
Hiç doyamadığım gözlerine özellikle,
Artık pes ediyorum hasretine,
Hiç yorulmayan inatçı sevdamda tükendi,
Sana kavuşurum diye çıktığım yolda, hayata yenildim
Sevdiğim, artık elveda
Beklemek de güzeldi, keşke kavuşabilseydim
Ama olsun, artık hiçbir satır ve şiir sana olmayacak
Şu saatten sonra hiçbir şey senin için olmayacak
Şeni seven kalbim bile
Elveda yeşil gözlerine doyamadığım dilber
Elveda...

Tunahan Ermihan

En Sevdiğimdin

Yar dedim sana
Kapanmayan yaralar verdin bana
Gül dedim sana
Soldurdun çiçeklerimi ilkbahar da

Vefasız sonbahar gibisin sevdiğim
Hep gözlerimde buğulu bir hayalsin
Buldum dediğimde tek kaybettiğimsin
Sen en sevdiğimsin

Geçip gitmelimi artık bu sevdandan
Yoksa vaz mı geçmeli bu candan
Düşerken yeşil gözlerindeki uçurumdan
Döktüğüm kanlı yaştı aşkımdan

Şimdi kime çarpsam kendimi boş
Hain gidişinin ardından bedenim hala sarhoş
Sevdadır diye hayalini kurmakta hoş
Sen en sevdiğimdin şimdi yerin bomboş

Tunahan Ermihan

Esmer Tenimle

saatler tükendi gözlerimde,
artık sendeyim.
çırılçıplak, saf, tertemizim artık,
her ne kadar saçlarım beyazlamış olsa da!

karanlıkların en koyusundayım esmer tenimle
ve gözlerimin feri sönmüş olsa bile
senden kalan emanetim içimde
en karanlıklarıma ışık olmakta!

belki de en güzeli budur;
aydınlıkta bulamadığım huzur,
karanlıklar da o kara yaşlarda gizlidir
içimde kalan sevdanla ölmüş olsam da

Tunahan Ermihan

Fırtınalı Çağrı

Özlem ve vedaların gelgiti yıllardır yaşadığımız seninle
Eğer biz birer gemiysek
Hep fırtınalara yelken açtık seninle
Oysa o kadar toydu ki kaptanlığımız
Değil fırtınayı büyük bir dalgayı bile atlatamazdık
Tabi ki büyük yaralar alırdık
Sonra sen liman olurdun ben sende dinlenir tamir olur
Sonra rolleri değişirdik
Ve sen bırakırdın kendini ellerime
Şimdi yine fırtınalı deniz ve hava buz gibi
İçim kaynıyor yüreğim yerinden çıkacakmış gibi atıyor
Sanırım deniz bizi çağırıyor
El ele yürek yüreğe
Bizde sevda hep acıya mahkum oldu
Ama hep sevdalısı olduk birbirimizin
Şimdi söylesene
Gel desem gelir misin
Yaralanmaya kanamaya sevdaya

Tunahan Ermihan

Gençliğim Yatar Yanımda

Bu günlerim gün değil sevdiğim
Yemeğin tuzu yok, çayın demi
Uykularım rahatsız sevdiğim
Üzerimi örten sevdan yok, şefkat yok

Kimi anlarımda gelecek kaygısı yatıyor
Bazı zamanda geçmişin gülünesi yanları
En büyük kahkaham tebessümden ibaret
Gençliğim yatar yanımda hasta, uykuma hasret

Bu günlerim gün değil sevdiğim
Hayatın pek tadı yok, güzelliğin anlamı
Yürüdüğüm yollar hep bozuk sevdiğim
Ellerimi tutacak el yok, umut yok

Tunahan Ermihan

Gidici

Adını kimse bilmezdi, nereden geldiğini de
Yüzündeki anlık tebessümde saklanan o gizemli
Hüznün nedenini senelerdir düşünürüm
Bir garip bir tuhaf adamdı "Gidici"
Güneşle beraber batardı hüznlerine
Ağlardı bulduğu her kuytu köşede
Mesken tuttuğu şu eski parkta bile
Kim bilir neler yaşamıştı "Gidici"
Pek konuşmazdı kimseyle
Bazen bir kızdan bahseder
Güzel günlerini anlatır, ama
Sonunu asla getiremezdi "Gidici"
Ailesini bilen yoktu, çocukluğunu da
Gençliği hayal meyal bulanık anılardan ibaretti
Yaşını kendisi bile unutmuştu
Bir gece vakti gelmişti bu şehre ve kimsenin bilmediği bir meçhul ile
Ne gözyaşını anlamıştım
Ne de o acılı tebessümlerinin nedenini
Bir gece vakti gelmişti bu şehre
Ve bir meçhule yolcuydu "Gidici"
Bir garip bir tuhaf adamdı "Gidici"

Tunahan Ermihan

Gönül

Kim demiş unutulmazsın diye gönül
Aştığın dağlara bak izlerin kayboldu karlarda
Geçtiğin çöllere bak hala kurak
Kokladığın çiçekler çoktan kurudu
Kim demiş unutulmazsın diye gönül

Geçit vermeyen sevdana ne oldu gönül
Hani en acımasız fırtınalara meydan okuan sevdana
Ağlamayı unuttuğun günlerene oldu gönül
Hani bir sevi masalının peşinden koştuğun günlere
Kim demiş unutulmazsın diye gönül

Söyle gönül nedir muradın
Her telefona hala bir umutla koşuşun neden
Rüyalarda boğuşmak neden gecelerce
Her sigaranın ardından bir damla gözyaşı neden
Kim demiş unutulmazsın diye gönül

Yaşanan her şeyin bedelini ödemek yine mi sana düştü gönül
Neden boynun bükük be, neden susuyor
Neden geçiştiriyorsun ızdırabını, neden hala bekliyorsun
Sadece gidişi olan ve asla dönmeyen yolcuların yolunu
Kim demiş unutulmazsın diye gönül

Geride kalmak her geminin ardından
Ve el sallamakla yetinmek yinemi sana düştü gönül
Kim demiş unutulmazsın diye gönül
Unutulduğun bile...
Anla ve vazgeç

Tunahan Ermihan

Gözlerin

Gözlerindi sonumun başlangıcı
Seyrine doyamadığım sınırsız gözlerin
Yemyeşil yaylalar gibi özgür
Beni kendine hapseden gözlerin

Ağladığın zaman azgın seller gibi
Beni kendimde boğan
Engel tanımadan ruhumu yıkan
Her gün ölüp ölüp dirildiğim gözlerin

Kızdığın zaman korkardım yıldırım çakar gibi
En karanlıklarına ışık vurur, kör olurum
Çocuk gibi beni esir alan
Yorganımın altına saklandırın gözlerin

Gözlerindi sonumun başlangıcı
Bir akşam serinliğinde açıldım ufuklarına
Dönülmüyor sensiz hiçbir limana
Beni sonsuzluğu terk eden gözlerin

Tunahan Ermihan

Gülüm

Öyle bir yerdeyim ki gülüm
Günler gün değil gülüşler gülüş
Ya susuyorsun her şeye ya da uyuyorsun bilmem kimlere
Öyle bir yerdeyim ki gülüm
Hayat hayat değil

Kimi gün özleyorum seni
Satırlara sığdıramıyorum hasretini
Ve bazen ağlıyorum geceleri
Öyle bir yerdeyim ki gülüm
Hasret hasret değil

Tunahan Ermihan

Hasretinin Adı Çiçek

Hasretinle ağladım yine dün gece
Önce yastığıma sarılıp uyumayı denedim
Olmadı, gözlerim kanlanmaya başlayınca
Yorganı kafama çektim, ama yinede
Annemden saklayamadım hıçkırıklarımı
Oysa daha iki gün önce ellerin ellerimdeydi
Ve gözlerin bedenimde hükümranlık sürüyordu
Bir sigara yaktım ve ciğerime çektim
Usulca ve derinden hasretini
Aklıma sana yazdığım bir şiirin mısraları geldi
' Hasretinle batacaksa gün hiç doğmasın '
Evet, herhalde böyle yağmurlu bir sonbahar gecesinde
Hasretini anlatabilecek en güzel söz bu olurdu dedim
Bir isim koyayım dedim hasretine, binlercesi doldu beynime
Ve şifresi sende saklı bir isim geldi aklıma
Hasretinin adı Çiçek

Tunahan Ermihan

Hayal Otları

Ben sana veda edemedim
İçimdeki seni öldüremedim
Hatıralar durur aynamda
Yalandan bir sevda kaldı bana

Yıldızlar kadar uzak hayalin
Sadece seni sevmekti emelim
Sonsuza dek deyip sevmiştin
Şimdi kim tutar ellerini sevdiğim

Cebimdeki kırık dökük hayal otlarının
Son sarımını yakıyorum hasretinle
Umut tarlalarımda hasat kalmadı
Sevdiğim bu son nefes şerefine

Tunahan Ermihan

Hengâme

Saat dokuz
Bir parktayım
Dilimde bir şarkı
Sonu gelmeyen bir "Dua"
İçimde bir sızı
Bitmek bilmeyen bir "Boşluk"
Zihnimde bir bulmaca
Çözümü bilinmeyen bir "Hengâme"
Kalbimde sen
Hazan bir Cumartesinin sabahında

Tunahan Ermihan

HerŞey Senin İçin

Tüm bu satırlar ve kelimeler senin için sevdiğim

Zorlukların ardında gizlediğim sevdam
En güzel günümün en aydınlık yanı
Ve uykularımın en dinlendirici saati
Sen nerede olursan ol ben hala sendeyim

Güzel ve hatırlanası anlarda attığım kahkaham
En sevinçli anımda gözümde şüzülen gözyaşım
Gururla ayakların altına sunduğum yirmi iki yaşım
Sen kiminle olursan ol ben hala seninleyim

Gidişine en çok yas tuttuğum
Ve gelişi kadar gidişi hayatımı değiştiren
Unutulmayan belki de unutulamayan, sustuğum, kanadığım
Sen gitsen de ben hala öptüğün yerde duruyorum

İşte sevdiğim hissetmesen de tüm bu satırlar ve kelimeler senin için

Tunahan Ermihan

Hissetmesen de Sana Yazıyorum

Yattığım yer soğuk, üşüyorum
Kokuyor üstelik yanımdaki sığınağım
Beni bıraktığında üstümdeydi bu yeleğim
Görmesen de sana yazıyorum.

Bazı gün polis kovalıyor beni
Kimi dövüyor, seviyor kimi
Bir de hastalığım tüketiyor beni
Duymasın da sana yazıyorum.

Özlediğim tek şey o sıcacık gülüşün
Belki de sofrandan vereceğin yemeğin
Acısı duruyor, doğum günümde yediğim dayağın
Sevmesen de sana yazıyorum.

Pilot olmak isterdim dizlerinde yatarken
Şokak çocuğu oldum ana, sen bırakıp giderken
Üstelik sigaralık sardı bedenimi nezaretteyken,
Hissetmesen de sana yazıyorum.

Tunahan Ermihan

Hoşgeldin

Bulutlarım yağmur yüklü bu akşam
Serseri gecelerime hoş geldin
Nemlidir gözlerim aldırma sen
Bir köşe seç kendine ve otur
Birden derin nefes alma
Önce havadaki hasretin ağırlığına alış
İstersen sana bir şeyler ikram edeyim
Tozunu almayı unuttuğum hayal kırıklarımın arasından
Kırılmış hayaller şarap gibidir biliyor musun
Yıllandıkça önem kazanır
Yılını sen seç
Ne kadar eski olursa o kadar makbuldür derler
Ama boş ver, sen en iyisi pencereden dışarı bak
Benim pencereden hep yağmur yağar
Ah... pardon daha tanışmadık değil mi
Gerçi ben yenide olsa tanıyorum seni
Yüreğini tutabiliyorum bazen ellerimle
Ve gözlerinden geçeni yakalayabiliyorum bazen
Neyse senin adın gelincik olsun
Bende Sonbahar

Tunahan Ermihan

Hüzün Satırları

Ben acıları seçmişim kendime yar diye
Adını bilmediğim ülkelerde
Ve konuşmasını bilmediğim dillerde
Yakıştırmışım kendime gözyaşını
Şimdi şikayet etsem halimden ne fayda
Veya ne suçu var acının kederin gözyaşının
Yolu önüme koyan hayat
Seçimi yapan benim
Şimdi ben gözyaşı döksem
Gözümden süzülen yıllarım için ne fayda
Her günü acıyla dolmuş bir ömrün ardından ağlasam ne fayda
Bunlar senle alakalı değil sevgili alınma sakın
Bunlar hüznün satırları ve gözyaşının
Sen bunlardan münezzehsin
Ve en mükemmeli kırsan da acıtsan da bazen
Sen sevdiğimsin
Bunlar hüznün satırları ve gözyaşının

Tunahan Ermihan

Hüzün Tadında

Ben demedim mi giderken sana
Elvedaları bana bırakma,
Umutları da almayı unutma,
Zaten sayende hayatım hüzün tadında

Humarsızlığının ardından gelen hatalarını
Bazı gün, yalandan da olsa döktüğün gözyaşlarını
Hayır deyip yıktığın mutlu sevdanı
Bir de geride bıraktığın anıları almayı unutma

Dolabımda sakladığım kazağını
Hayal bir akşamdan kalma umutlu resmini
Tanıştığımız günün hatırasını
Bir de sana ait kalbimi söküp almayı sakın unutma

Tunahan Ermihan

İhtiyar

Hüznün kucağında açmış kahverengi gözlerini
Ağlamış zaman içinde bedeni
Bazen sarhoş olmuş dağıtmış kendini
Dünün ümidi bugünün ihtiyarı

Bazıları ezmiş hükümlerleriyle
Birileri gülüşlerini çalmış bilinmeyen zaman da
Sonra, sonra bir kız sevmiş karanlığının ortasında
Dünün ümidi bugünün ihtiyarı

Hangi dala el attıysa elinde kalmış humarsızca
Dost diye sarılmış hep yılanı
Birkaç tel ak düşünce ömrünün yamacına
El sallamış gülüşlerinin ardından dünün ümidi bugünün ihtiyarı

Şimdi, yorgun gözlerinin ardında
Mutlu bir yuvaanın huzuru
Bitirmek için uğraşmış sıkıştığı bir şafağı
Sevse de sevmese de Tunahan isminde bir dostu barındırıyor
Dünün ümidi bugünün ihtiyarı

Değerli Abim Ümit Seçkin' e
Ankara 2003

Tunahan Ermihan

İlmikler

Hani dalar da gidersin ya uzaklara derinden
Ve gözlerin dolar da ağlayamazsın ya
İlmikler dolanıp kalır ya konuşacakken
İşte o anlarında yanında olmaktı hayalim

Daldığın denizlerde yüzmek istedim hep
Belki gözlerinden boşalan sağanak altında
Kim bilir ilmikleri o çözer belki de
Hatıralar solarken ikinci sınıf bir çerçeve içinde

Tunahan Ermihan

İstanbul

Sana geldim yıllar önceydi
Sığındım yuvasız kuşlar gibi
Gürültülü bir huzurun vardı, aldın beni
Kendine sev dâladın yüreğimi.

Bazı gün geçmişin acılarını dinledin
Eşsiz sahilinde beynimi dindirdin
Hatta, yattığımda kayadan yastık verdin
Bir çırpıda kendini sevdirdin.

Gideyim dedim sana, kal dedin
Ben gibi binlerce insanı gösterdin
Kırık bir sevda alıp yepyeni umutlar gösterdin
Belki kendimi sevmeyi öğrettin
Boğazlarınla, trafiğinle, sahilinle, üstüme geldin
En sonunda beni kendine aşık ettin İstanbul.

Tunahan Ermihan

İşte Kapındayım

Tükendi gözlerimdeki son ümit
Dallarımdaki bülbüller öldü
Hazan bir mevsim çöktü ömrüme
Sokakta kaldı yüreğim
Yalnızlıkların en kötüsünü yaşadım
Çöllerde susuz
Uçurumlarda tutunacak umutsuz kaldım

İşte kapındayım son nefesimde
Sana ilk ve son kez söylemek için
Kızıma adını verdiğimi

Tunahan Ermihan

Kaç Kez Elveda Dedim Sana

Bir garip diyarın türküsünü dinliyorum şimdi
Hani gidişinin ardından geldiğim bu yerde
Bazen hoşuma bile gidiyor artık
Birde seni unutsam belki de seveceğim burayı

Kurtulmak için hasretinden
Kimi gün deliler gibi çalışıyor
Kimi gün 3-5 nöbetinde ağlıyorum
Bir çıksan yüreğimden belki de seveceğim uykuyu

Kaç kez elveda dedim sana hatırlamıyorum artık
Belki de her seferinde biraz daha işledim seni kendime
Oysa ben kara sevdaya inanmazken
Yıldırım aşkıyla vurulmuştum sana
Şansım gülseydi belki de kırдыңın kanatlarımla uçabilirdim

Tunahan Ermihan

Kalan

Masamın üzerinde kalan
Sadece bir resmin...
Bir kere güldürebilseydim
Ufku gözükmeyen gözlerini
Belki de bu kadar korkmayacaktım gecedem

Tunahan Ermihan

Kanadım Sensiz

Sana olan sevdamdır sebebim
Sende bilirsin sevdiğim
Kimi gün gözlerimden süzüldü
Bir yıldız gökten süzülür gibi
Bazı gün tebessüm oldu dudaklarımda
Sıcacık öpüşün gibi
Hep bir huzur bastı yüreğimi ellerimi tuttuğunda
Ama çok kanadım sensiz kör kuyularda
Çocuk derdin delikanlı oldum hasretinle

Sana olan sevdamdır sebebim
Kimi gün gözlerimden süzülen
Kimi gün dudaklarımdan dökülen
Ama hep senli hep senle

Tunahan Ermihan

Kapılar Ardından Bakma

Adı konmamış gizemlerin ardına saklanmış
Her şeyden yoruldum sevdiğim,
Bu gizemleri çözmek için o kadar çok şey
Feda etmek zorunda kaldım ki kendimden
Artık inan bana feda edilecek hiçbir şey kalmadı bu yürekte.
Yaşayabilecek kadar cesaret ve sevdam var artık
Ne feda edersem bundan sonra
Yaşanacak güzel anlardan gidecek.
Ve bunun da sonu hüsran olacak.

Sevdiğim

Ne olur artık kapılar ardından bakma yüzüme
Ya bana sesini duyur gözlerim parıldasın
Yada hasretini sal üstüme yüreğim kanasın
Ama ne olur bilinmezlerin ortasında bırakma sevdiğim

Tunahan Ermihan

Kar Yağdı Sevdiğim

Sana gelirken kapandı tüm yollar ve sustu tüm kuşlar
Kimisinin kanadı kırıldı uçarken
Kimisinin yuvası bozuldu anne olacakken
Kar yağdı sevdiğim
O hayal evimizin damına yoluna camına
Oysa bizim camlarımız takılı değil di daha
Ve bizi ısıtacak sadece sevda vardı ocakta
Bir ben harladım bir sen
Sıra karışınca da oda soğumaya başladı

Sana gelirken kapandı tüm yollar sevdiğim
Ve ben kayboldum karlar içerisinde
Yollar beyaz oldu beyazlar yol oldu
Ben sana yol alayım derken yol oldum sana giden
Sonra uyuşturdu bedenim gözlerim kararmaya başladı
Önce dünya düştü gözümde sonra resmin ellerimden
İçimde donmayan sadece kalbim kaldı zamanla
Oda donarsa kar olup yağacağım sevdiğim bahçene
Oradan bitkiye bitkiden sana
Gelen yol olacağım sevdiğim zamanla

Sana gelirken kapandı tüm yollar e sustu tüm kuşlar
Benim bedenim beyaz oldu beyazlar da yol oldu
Sen gelip geçesin diye
Bu sevda beyazlara mesken oldu

Tunahan Ermihan

Kara Bir Düş

uykusuz bir gecenin sabahıydı,
bulutlar toplanmıştı, hepsi karaydı.
bir matem vardı, birileri ağlayacaktı
ve sonuçta bir yerlerde bir sevda bitecekti!

çisil çisil bir yağmur başladı sonra,
belki de bardaktan boşalırcasına.
öleni mi temizleyecekti, günahları mı yoksa?
hava da soğudu, ben niye üşüyorum acaba?

hiç bu kadar rahatsız olmamıştım
ve kendimi hiç böyle görmemiştim.
sararıp solmuşum, taş keşilmişim,
sevenlerin gözyaşında yağmur diye yıkanmışım!

böylesini hiç duymamıştım
film gibi, her şeyi sonradan anlıyorsun;
kararan havanın toprak koktuğunu,
tutulan yaşın senin için olduğunu,
yağan yağmurun gözyaşın olduğunu

ve öldüğünü! ...

Tunahan Ermihan

Kardelen

Geride kalan sadece vedâ' n mı olacaktı sevdiğim
Kardelen misali zalimlerin soğuğuna direnmiştik oysa
Ve en çok senin için mücadele etmişim
Böyle mi olacaktı sevdiğim umutluydum oysa

Geceler sadece birer hatıra mı kalacak ömrümüzde
Hüznümü kimler alacak bilmem sensiz bu şehirde
Sonumu bilmem ama kız kulesi şahit olacak
Seni seve seve, ciğerimi sökercesine bir son olacak

Tunahan Ermihan

Kasımda Aşk Başkadır

Kasım da aşk başkadır sevdiğim
Gözlerini kapattığında hayata
Her sabah hasret tadındadır aslında
Ve özlenen gece yaşanılanlar değil
Paylaşılan duygulardır

Kasım da aşk başkadır sevdiğim
Her Aralık ta ayrılık acısı yaksa da yüreğimizi
Yine de yaşarız binlerce kez aynı hüznü
Ve gözlerimizden içimize akan gözyaşı değil
Bizi hayata bağlayan hatıralardır

Kasım da aşk başkadır sevdiğim
Yaprak döker sevdalar son kez veda edip yeşil köklerine
Düşecekleri yerde toprak olacak olsalar bile düşerler çaresiz
Her veda da solan yaprak değil
Hayatımızdan çıkan bir sevdadır sevdiğim

Tunahan Ermihan

Kelebek

Farklı bir tarzın vardı
Sevinçliydi sanki hüzünlerin
Bıraksalar belki havalanıp uçacaksın
Dokunsalar büyüğü bozulacak belli ki
Kelebek kanatlı dostum...

Dostum İskender Ada' ya
Ankara 2003

Tunahan Ermihan

Kestiremiyorum

Hüznüme mi ağlamalıyım yoksa sensizliğime mi
Tam olarak kestiremiyorum ama
Zannedersem ağlamayacağım bu akşam
Onun yerine bir sigara daha yakıp
Ciğerime çekeceğim hasretini nefes nefes
Sigaram küllükle buluştuğunda
Bu beynimden ve kalbimden atamadığım sevdanı
Üç kuruşa aldığım bir kurşuna teslim edeceğim
Ve sen bunu bilmeyeceksin.....

Tunahan Ermihan

Kıyamadım

Eski bir sezen şarkısıyla andım bu akşam adını
Önce kulaklarımda çınladı kahkahan
Sonra yüreğim sızladı o eski acıdan
Sana ait ne varsa at yak dediler de
Ben kıyamadım biliyor musun?
Nedendir bilmem bazen hala
Adını duymaktan mutlu oluyorum
Ve bazen rüyada sana sarılmaya bayılıyorum
Kısacası seni hala özlüyorum ama
Sanırım artık sevdana matem tutmaktan vazgeçip
Seni sensiz sevmeyi öğrendim

Seni eski bir sezen şarkısıyla andım bu akşam
Ve bundan sonra sadece o şarkı ile adını anacağım

Tunahan Ermihan

Kızım

Kızım,
Bu gözlerimdeki vedadır
Hayat yanaklarımdan dökülürken usulca
Sen hissetmeyeceksin sevincimi
Ve bir o kadar da hüznümü
Ardımdan ağlayıp karalar bağlayacaksın bir zaman
Ve en sonunda
Yüreğinin en mahrem yerinde saklayacaksın beni

Ben giderim kızım neyim kalır bilmem
Hatırlar mı beni gelecek neslim
Sevabım mı taşır beni yoksa günahım mı ezer
Bilemem
Ardımda bir sen varsın anladığım bu
Üzülme kızım
Bazen ölmek yaşamaktan
Ağlamak gülmekten
Ve ayrılık beraberlikten iyidir
Seni seviyorum kızım

Tunahan Ermihan

Kuraklığında Yandım

Sana neler yazmak neler konuşmak isterdim
Belki geçmişini yargılayıp seni cezalandırmak
Belki de gözyaşımında seni boğmak isterdim
Ama en çok "Seni Seviyorum" demeni isterdim

Belki de hiç kızmaz her şeye boş verir
Sana duyduğum özlemlerle sarılır
Kuraklığında yandığım dudaklarında
Serinlemek için belki bir ömür verirdim

Herhalde uzun saatler susardım
Konuşsam sesimi çıkartamaz sana duyuramazdım
Ağlaşam gözyaşımına dokunduramazdım
Gittiğin o dünyadan seni geri çağıramazdım

Aslında ne ben ne de sen söndürebildik
O Ağustos akşamı yanan ateşi
Belki üşüyorsun şimdi yaban ellerde
Veya korkuyorsun hayattan artık
Ama ne ben gel diyebilirim sana
Ne de sen gelebilirsin bana....

Tunahan Ermihan

Kutla Beni

Kutla beni sevdiğim
Seni hasretler arasında sevmeyi de öğrendim
Hayaller ötesinden sesleniyorum sana bu akşam
Büyük ihtimalle bu son nefesim
Ve bunu da senin için feda edeceğim
Sonra gözlerimi hasretine kapatıp
Sevdamın gözlerimden sessiz bir damla ile
Sonsuza akmasına seyirci kalacağım
Ne olursa olsun sonunda bu ömrü
Seni severek tamamlayacağım
Her ne kadar kavuşamasam da
Hasretini yaşamakta güzeldi
Keşke kavuşabilseydim

Tunahan Ermihan

Küçüğüm

Bir hazin sonbahar ömrüm
İstedğin yeni açmış kırmızı gül
Ben topraklarım kurak derim
Sen ekin istersin sevdaya dair
Bazı gün susmak gerekir, susarım.
Sen ise türküler söylersin
Ağlarım kimi gün, acılar basınca yüreğimi
Sen ise gülersin umutlu dünyandan hayata.

Yani dediğim;
Severim seni küçüğüm,
Hem de yüreğinin anlayamayacağı kadar
Ama ben kara derken acı veren mutluluklara
Sen sevdadır diye koşarsın peşinden.
Ben severim seni küçüğüm
Severim sevmesine de
Bu sevdayı anlayamazsın küçüğüm.

Tunahan Ermihan

Küçük Kalplim

Yıllarca verdim ben bu savaşı
Hep sıkıştım gönlümde dertlerle
Ama yıkılmadım şimdiye kadar bir kere bile
Küçük kalplim sen benim ilk yenilgimsin

Ne işgaller gördü bu gönül ne isyanlar
Hepsine dayandı yıkılmayan surlar misali
Yıkılmadı dimdik durdu ayakta
Küçük kalplim sen benim ilk yenilgimsin

Tunahan Ermihan

Mektuplar Yazar Yüreğim

Sana veda etmek istemiyorum
Ellerine, gözlerine, istemiyorum
Mevsimim daha bahar
Çiçekler solsun istemiyorum

Umutlu bakar gözlerim seninleyken
Kız kulesinin sırtından batan güneşe
Geleceğe mektuplar yazar yüreğim ellerimi tuttuğunda
Şimdi gitmeni istemiyorum

Uykularım dingin olur yanımda yattığında
Kabuslarım biter güneş açar ruhumda
Yollarda kalır gözlerim gidersen
Sabahlar terk eder beni, güneşi soldurmanı istemiyorum

Tunahan Ermihan

Melekler Şehri

yıllanmış bir hüznün ardıydı belki,
yaşanmamış bir aşkın öyküsü..

önce ben öldüm senin için,
sadece saçının tek bir teline dokunmak,
bir kez dudaklarında hayat bulmak için
ve gözlerimi açtığımda hissettiğim
sadece acı bir mutluluktu,
artık sende yaşamanın zamanıydı!

sonra herşey zordu.
ve sıra sana geldiğinde
hiç itiraz etmedin
meleklerin şehrine taşınmak için

Tunahan Ermihan

Mucizeme

Merhaba dedim hüzünlü bir gecede
Yeni bir yaşa ve yeni bir hayata

İçimdekini anlatmayı öğrendim bir gecede
Ve paylaşmak istedim tüm bildiklerimi herkesle

Bazı anlarda bahçıvan oldum tabiata karıştım
İnsanlarım küstü yaban oldu hayatım

Sonra, sonra sen anladın beni en umutsuz anımda
Ve her şeye veda etmeye hazırlandığım panayırda

Ortalık karıştı, çok kızdılar bana
Hep sorular sordular dar bir odada

En sonunda duruldu tüm denizlerim yaşlı bir ağacın altında
Ve ilk defa öptün beni son günümün ilk sabahında

Elveda diyorum şimdi sevda dolu bir gecede
Senli bir sevdaya ve beni ömrü boyunca sevecek mucizeme

Tunahan Ermihan

Mutlulusun?

Sustum sana ihanetinin ardından
Coşkun bir sel oldu öfkem
Sevda setlerimi yıktı peşinden
Yalnızım şimdi, mutlu musun?

Kanadım her gün gözlerimle
Yırttım resimlerini, odana kilit vurdum
Evde yabancı gibiyim sensiz
Ben sana vedâ edemedim, mutlu musun?

Derinlere dalıyorum artık her düşüncem de
Yeşil gözlerine bakardım ya öyle
Köşelere sıkıştım çaresizim
Belki de artık hayata son vermeliyim,
Mutlu musun?

Tunahan Ermihan

Müebbet Yatacağım

Son bir sözüm olmayacak
Yıkıp gittiğin sevdamin ardından
Elveda demeyeceğim sana
Yaşanılanları unutmak zor olacak

Bazı geceler karanlıktan korkacağım
Çocuklar gibi yakacağım ışıkları
Uykuya dalınca seni göreceğim belki
Yine de gitme demeyeceğim

Hasretine prangalayacağım kendimi
Zindanlarında müebbet yatacağım
Son nefesimi verirken bile
Seni sevdiğimi inkar etmeyeceğim

Tunahan Ermihan

Ne Kalacak

Her giden bir anı bıraktı ardında
Kimisine hala gülümsüyorum
Şimdi gideceğim diyorsun yolun sonunda
Söylesene ne kalacak senden hatıra

Camlar ardından baktığın dünyanı mı
Yoksa o hiç büyümemiş gibi duran çocuk ruhun mu
Veya bazen beni çıldırtan şakaların mı
Söylesene ne kalacak senden hatıra

Bilmem belki seni hatırlayınca gülerim
Hatta sensiz sabahları sigaramı daha keyifli içerim
Gözüm aydın aslında kurtuluyor senden şiirlerim
Söylesene ne kalacak senden hatıra

Hadi git bakalım Hakan bey uğurlar ola
Bazı gün hatırla beni, gülümse sonra
Hayırlı olsun bir şiir istiyordun ya
Söylesene ne kalacak senden hatıra

Arkadaşım Hakan Kazakçı' ya
Ankara 2003

Tunahan Ermihan

Ne Sanıyorsun?

Denemedim mi sanıyorsun?
Yeşil gözlerindeki sonsuzluğu,
Altın sarısı başakları andıran saçlarını unutmayı
Bir akşam üstü gözlerimden yüreğime giren sevdanı yıkmayı

Bazı gün gözyaşlarına boğmaya çalıştım hasretini,
Vazgeçtim sonra katilliğimden utanınca
Hatta kendime kastettim kaç kere
Senden kalan gece mavisi hatıralar bırakmadı

Denemedim mi sanıyorsun
Tarihe geçecek savaşının ardında kalan yüreğimden
Tek galip olan seni atmayı,
Ama yakmış, katletmiş olsa da
Terk etmiyor sevdan beni
Denemedim mi sanıyorsun
Gidişinle beraber ölmeyi

Tunahan Ermihan

Öksüz

Üç kuruşa alınmış bir kör kurşuna hedef yap bedenimi
Bütün acıları bana gelsin sokak çocuklarının
Bu dünyanın en büyük acılarını sunsun kaderim
Yeter ki beni böyle bırakıp gitme

Tüm kalelerim feth olunsun saltanatım bitsin
Saraylarımdan atılıp sokaklar da sürüneyim
Hatta bir lokma ekmek için hainlere yalvarayım
Sen yeter ki gitme

Ağlamaktan gözlerim kurusun, kanım damlasın toprağa
Bedenimde amansız hastalıklar baş göstereceğin
El attığım her dal elimde kalsın
Yeter ki sen gitme, gidip de beni öksüz bırakma sevdiğim

Tunahan Ermihan

Ölü Gözü Sokaklar

Şu kentin ölü gözü sokakların da
Bir ceset gezdirildi dün akşam gördün mü yar
Bir kız hıçkırıyordu ardından yere düşen gözyaşlarıyla
'Sevdiğim di, kocam olacaktı' diyordu titreyen sesiyle
Sanki insanı bambaşka boyutlara götürüyordu
Gecenin karalık ve sessiz kollarından alıpta
Gülleri severdi diyordu
Sırılsıklam olmuş mendiline silerken gözlerini

Dün gece bu ölü gözü sokaklar da
Bir aşkın sonsuza yürüyüşü vardı gördün mü yar
Ceset hep susuyor du
Sanki ' bu güne dek konuştuklarım yeter
Siz konuşun ben dinleyim' diyordu
Ama, daha ne yari ile muradına ermiş
Ne geçim sıkıntısı için beyaz yağmış saçına
Ne baba olma sevincini yaşamış
Ne yarının sevgisine layık olmuş
Ne söyleyeceklerini söylemiş
Ne ağlamış..... ne gülmüş

Dün gece bir insan göçtü sonsuzluğu
Sevgisiyle, umutlarıyla, şiirleriyle, gözyaşlarıyla
Bu ölü gözü sokaklar da

Tunahan Ermihan

Ömrüme Gömdüm Seni

Ben adın sevdadır diye düştüm peşine
Belki bir garip aşk türküsü söyleriz diye
Düşeceğim tuzakları göre göre
Ben adın aşktır diye geldim yanına
Dünyanın bilmem neresinden

Çekilen çileleri hiçe saydım
Belki birkaç damla yaş döktüm yolunda
Veya kavga ettim uğruna, dayak yedim
Ben adın umuttur diye sevdim seni
O gizli gönül mabedimde

Bazen üşüdüm, adını andım ısındım
Ve sustum sonra günlerce
Gün geceye teslim olduğunda,
Ve, sen gittin kayan bir yıldızın peşinden
Ben adın hasrettir diye ömrüme gömdüm seni
Yaşadıkça yaşatabilmek için sevgini

Tunahan Ermihan

Ömrümün Baharı

Gülüşlerimi sundum aşkına hürmeten
Bir Kadıköy anısının ardından
Gelişindi ömrümün baharı
Gidişinle soldurdun ömrümün yapraklarını

Sevincimi verdim yeşil gözlerinin ahengine
Seviyorum dediğin günün hatırına
İlk gecemizdi sonsuzluk yeminimiz
Cumartesi sabahıydı hazan gidişin

Canımı verdim hasretine gel diye
Sarardı resimlerdeki gülüşüm
Sevdiğin saçlarım kısa artık
Mevsimim sonbahar
Sensiz üşüyorum.....

Tunahan Ermihan

Özgür Dünya

Üzerime düşen bir damlayla irkildim
Gözlerimi açtığımda toz dumandı dünya
Ya çıplaktım yada üstüm başım yırtılmıştı
Önce üşüdüğümü sandım titreyince
Sonra anladım bacağımın kırılıp kanadığını
Ve etrafımdaki dumanın bir savaştan
Bir yıkımdan hediye geldiğini
Adını özgürlük koymuşlardı bunun
" Sonsuza Dek Özgürlük Operasyonu "
şimdi hatırlıyorum hayal meyal geçmiş
Annem sofrayı hazırlarken evimize
Misafir gelen soğuk yüzlü bombayı
Oysa biz ancak doyuyorduk o sofrada
Sonra.....
Sonrası toz, duman ve gürültü
Artık ne annem var nede bir sofram
Sonsuza dek yalnız ve sakat kalıyorum
Sonsuza dek özgür kalsın diye dünya

26/04/2003 tarihinde Irak' ta ABD mühimmat deposunda gerçekleşen patlama sonucu fırlayan füzelere hedef olan evlerde hayatlarını kaybeden çocukların anısına

Tunahan Ermihan

Papatya

Yıldız yoktu dün gece gökyüzünde sevdiğim
Çok aradım o kara bulutların ardında
Her biri sevdiğinin koynunda derin uykundaydı
Kıyıp da alamadım hiç birini
Kırlara çıktım sabaha karşı
Papatyalar ilisti gözlerime sonra
Bir yıldız kadar olmasa da umarım yakısır
Sevdiğim o güzel saçlarına

Tunahan Ermihan

Perde Perde

Bunun adı ayrılık
Gitarımda perde perde
Yolun sonu hep karanlık
Doğmayacak mı güneş, nerde?

Yaşamak vardı aşkı doya doya
Belki sonsuza dek bir yastık da
Dönüp bir kez baksaydın ardına
Gidemezdin sevdiğim uzaklara

Sevda sunmak vardı sana kadeh kadeh
Elinden içmek vardı hayatı
Gözlerimi yumduğumda sıcaklığın vardı
Nerde şimdi ellerin nerde?

Yaşamak vardı aşkı doya doya
Belki sonsuza dek bir yastık da
Dönüp bir kez baksaydın ardına
Gidemezdin sevdiğim uzaklara

Tunahan Ermihan

Ruhun Tene Olan Özlemi

Ne zormuş arkada kalmak dostum.
Kaldığın noktada boşlukta kalmak
Çoğu zaman sessizce derinden ağlamak
Canım deyip sarılamamak
Tavлада çift atamamak
Çağrılanmana kızamamak
Ve yeşil gözlerinin içine bakamamak
Ne basitmiş ayrılığa boyun bükme
Mücadele etmeden teslim olmak
Belki de en uzun ayrılığa yenilmek
Özlemlerin kucağında boğulup ölmek
Can dostum demeden yaşamaya çalışmak
Ne acı vericiymiş sensiz olmak dostum.
Tırnaklarının sökülmesi gibi can yakıyor
Gözlerimin gülen yanı sen olmadan,
Her gün yoruyorlar gece yarısına kadar
Oysa bedenimin en dinlenmiş haliydin sen
Ne zormuş özlemek be dostum.
Her gece on beş dakikalık uykularda seni aramak
Sensizliğe bir sigara daha yakmak,
Bittiğinde gözündeki yaşları silmek
Ruhun tene olan özlemi gibisin şimdi dostum.
Bana benden yakın olan sevginle içindesin
Seni seviyorum Can Dostum.

Tunahan Ermihan

Rüya Gibi

Hüznüne saldım tüm umutlarımı
Bir derdim var artık gözlerimden süzülen
Bir de sen varsın bedenimde her gece
Uykusuz saatlerimin kaybedilmiş rüyası sen

Hüznüne saldım tüm umutlarımı
Gelecek derdim bitti geçmişimi kaybedince
Yanında götürdün tüm ihtimalleri
Tek bıraktığın çölde susuz bir yürek

Hüznüne saldım tüm umutlarımı
Gölgene aşığım artık solmuş bir resimde
Bir de gözlerin var hayatın her anında
Bir rüya gibi zihnimde yaşattığım hayal gözlerin

Tunahan Ermihan

Sadece Düşüyorum

Ve gidiyorsun.....
Çiğliklerle girdiğin hayatımdan sessizce
Kızıyorum artık limanına küsen gemilere
Ayrılık acısını bilmedikleri için
Siliyorum gözyaşları' mı mısralarımla
Her şey isyan ediyor "güvenmiştik" diyorlar ona
Artık hayata sitem dolu bakan gözlerim
Yerimizde oturanları seyrediyor
Bazen ağlıyor, bazen lanetler yağıdırıyor
Bitmeyecek dediğin sevgine
Ve sen gidiyorsun.....
Hüzünlü bir Cumartesi gününde
Bilinç altına yerleşen bilim kurgular gibi
Gönlüme inşa ettiğim o küçük evde
Korkular kol geziyor şimdi
Ve sen gidiyorsun....
Bense bir sonsuz boşlukta
Boğuşuyorum sessizce sevginle
Ne tutunacak bir dost eli. Bir dal
Ne de ayağımı basacak bir toprak var
Artık sadece düşüyorum

Tunahan Ermihan

Sana ve Bana Dair

Sen masumiyet abidesi beyaz papatyasın
Ne yaprağının haberi var kokundan
Ne de dalının seninle açılan sevda fallarından
Sen papatyayken ben hep çöl çiçeği kaldım yanında
Oysa benim haberim vardı dikenlerimden
Tepemde uçuşan akbabalardan ve sıcaktan
Sen masumiyet abidesi beyaz papatyasın
Bense çöl çiçeği hain kaktüs

Sen doğu oldun her daim hayatımda
Güneşim senden yeni günüm senden
Hayat senden başladı hep, bilmedin hiçbir vakit
Sen doğuyken ben hep batı oldum yanında
Sana geldikçe sen batı oldun
Gün güneş hayat uzaklaştı bizden
Sen bana geldikçe ben doğu oldum
Yordu hayat her şeyi geceler kayboldu
Sen doğu oldun her daim hayatımda
Bense batı oldum korkak gecelerin başlangıcı

Sen uyanışın başlangıcı şen baharsın
Gelişinle uyanır tabiat ve meyve verir tüm aşklar
Ama sen bilmezsin uyanan tabiatı ve aşkın senle başladığını
Sen şen baharken ben hep sonbahar kaldım yanında
Çiçekler solar bende ve aşklara hazan çöker
Şolanlar gidenler bilmez sonbaharın ben olduğumu
Hep seni bekler her şey uyanmak için hayata
Sen uyanışın başlangıcı şen baharsın
Bense solduran yıpratın dönecek sonbahar

Tunahan Ermihan

Savunmamdır

Bazen koştuk peşinizden erişemedik hıza
Bazen ağladık yokluğunuzda
Uşüyünce ellerimiz
Ama en çok onun gidişiyle yıkıldı dünyamız

şimdi bu satırlar ömrümüzün günahıdır
Ya da yaşanıması gereken bir sevdanın
Ardında kalan o kişinin gerçeğidir

Tunahan Ermihan

Sen Bahar Ol Ben Yağmur

Seni çiçeklerin solduğu bir akşamımda buldum tekrar
Gözlerimde hayata dair bir küskünlük
Sözlerimde kadere binlerce sitemim vardı
En çok senden ayrıldığıma yanıyordum
Çok zamansız zamanlarda ağladım
Seviyorum diye hıçkırarak
Ve bir gün uyandı sonbaharın yağmurları
Tesadüflerin kucağında karşımdaydın işte
Önce korktum gelmekten yanına
Acaba sen baharı yaşarken sonbaharı istermiydin yanına
Yağmurlarım sağanak oldu cevabın evet olunca
Sen bahar oldun can verdin
Ben yağmur oldum yeşerttim

Tunahan Ermihan

Sendin

Ayrı ayrı yerlerde aynı hasrete ağladık
Ve başka mekanlar da olsak da aynı kaderi yaşadık

Zaten biz hiçbir zaman beraber gülemedik
Yaşadığımız her şey hayal tadındaydı
Gerçek olmayacak kadar acı vericiydi gidişin
Ama gidişin kadar koymadı hatıralar ömrüme

Susmayı denedim senelerce
Bu yenilgiyle yaşamayı denedim
Her şiirimin ana teması sendin kafiyesi gidişin
Ama anlatım bozukluğu doluydu dizelerim

Ayrı ayrı yerlerde aynı hasrete ağladık
Ve başka mekanlar da olsak da aynı kaderi yaşadık

Tunahan Ermihan

Seni Çok Özlüyorum

Ölmek demek ardın da kalmak
Ya da anlamsız bir kelime oyunu olur yaşamak
Oynayacak seni olmayan

Dönüşü olmayan o yola gittin gideli
Sadece susuyor
Ve seni çok özlüyorum

Tunahan Ermihan

Sensizliğin Sesi

göl yüzünde güller açan kardelenim,
en ıssız dağın en kuytu köşesinde bulduğum
ve gözlerinde binlerce yıldız parlayan
yaşamamın yegane sebebi biricik aşkım.

gittiğin yollar gidişinle kurudu mu ki?
bir türlü dönmek bilmiyorsun,
artık susmayı tercih ediyorum,
sensizliğin sesinden en acı feryatları dinliyorum!

bir gelsen ardın sıra dağlar gelecek,
belki de karanlıkta kalmış yüreklere
güneşler doğacak pırıl pırıl
ve belki de bu dünya daha yaşanılır olacak!

Tunahan Ermihan

Sevgi Parkı

Dostum oldu gecelerce bana
Senin yokluğunda şu eski park
Ağladığımda mendil oldu çimleri
Yattığımda yatak oldu bankları

İsyanlarımı dinledi gecelerce
Sessizce geceyi aldirdı koynuma
Hayalinle yaşamayı öğretirken
Sevgimi korumayı anlattı

Gececek dedi bu günler
Ağlama sil gözlerini, kaldır başını dedi
Oda seviyor seni dedi
Gittiğine bakma elbet dönecek dedi

Tunahan Ermihan

Sezen' in Dediği

Bir gün ya sen geleceksin bana
Yada ben döneceğim yanına
Belki gleceğiz belki ağlayacağız
Ama....

Sezen' in dediği gibi
"Devlerin Ağkı Büyük Olur
Ya Dağlar Yerle Bir Olacak
Yada Kıyamet Kopacak"

Tunahan Ermihan

Sezen Söylüyordu

Elimde bir çakmak
Her yakışımda biraz daha seni tüketiyor
Her seferinde sigaramı yakıyor bedenimi zehirliyor
Üstünde bir siyah nokta, gittiğin günü anlatıyor
Dönmeyeceğini söylüyor
Yanımda bir dost
Her seni soruşumda bana kızıyor
Unutmamı söylüyor canımı yakıyor
Yıllara meydan okuyan dostluğuyla destek oluyor
Unut diyor
Üzerimde bir yorgunluk
Seninle yürüdüğümüz yollardan kalma
Gidemiyorum uzaklara
Ne biletim var ne de gidecek bir menzirim
Üstelik son otobüse de el salladım ardından
Teyp de bir Sezen şarkısı
"Gidiyorum" diyor sanki geride kalmak kolaymışçasına
Yaşanacak onca heyecanı arkada bırakmak kolaymışçasına
Teyp de bir Sezen şarkısı
Bu canda bir özlem sana ithaf edilmiş

Tunahan Ermihan

Sokak Çocukları Üşüdü

Gözlerim doldu gecelerce
Yummadım gözlerimi
Kendiliğinden aktı gözyaşım
İlk hasret gününün hatırıneydi belki
Dinmeyecek gibi gelen bu isyan
Kin dolu baktım geceye
Gözyaşım aldırmağı bile
O geceden sonra her gece
Ağlamak istedim, gökler ağladı
Gönlüme hazan çöktü
Sokak çocukları üşüdü

Tunahan Ermihan

Sus

Gelme böyle üstüme
Hazanım ben sonbahar da
Solarsın güller gibi

Gül
Ağlama ardımdan öyle
Taşdığım emanet yürekle
Zaten sığdıramam seni ömrüme

Affet
Farkında olmadığımı sanma
Gideceğim diyarda
Aşk yok sevda yok
Yanımda boğulur yavaş yavaş ölürsün

Tunahan Ermihan

Susamadım

Bir göz sabahı uyandım hasretinle
nce adın düştü dilime
Sonra ayrılığımız geldi aklıma
Binlerce kez pişman oldum sonra

Yanına geleyim dedim olmadı
Telefona elim bir türlü varmadı
Hatalara ağladım saatlerce
Son bir kez resmine bakıp da susamadım

Tunahan Ermihan

Susuyorum

ve düştü ellerimden yüreğim,
gözün aydın ey kara düşlerim!
aydınlık gecelerimin tek parlayan yıldızı da
gidiyor bakın sayenizde...

bazen susuyorum
ve artık körebe de oynamayacağım
bana geri verin yaşatmadığınız çocukluğumu
veya hiç olmayan bisikletimi!
en azından bana hak verin, sizlere küsmeme

zaten geceler de karanlık artık,
hava erken karardı ömrümde.
ben hiç istemedim o yıldızın sönmesini
ama sizler,
kara düşlerim,
ömrümün en ağır yükleri, hep siz istediniz.

paylaşamadınız bir damla mutluluğumu
veya kıskandınız aydınlıktan ömrümü!

şimdi yalnızım ve sizinim,
hadi gelin üstüme,
ben,
yenildim sizlere! ...

Tunahan Ermihan

Ŗir Bu

Ŗir bu sevdiğim efkarlı olacak biraz
Ağlayacak kimi satırları
Kapanmayan yara gibi kanayacak bazen
Gölmeye gelmez sevdiğim Ŗir bu

Sevdiğimi anlatacak, ızdırabımı biraz da
Yanımda olsan da hasretine sızlanacak
Ve ayrılık olmasa da gidiŖine hayıflanacak
Sevinçli değil sevdiğim Ŗir bu

Anlatamam belki sana neden satırlarımın hüzzam olduğunu
Her Ŗarkım da neden ağlayan Ney' i kullandığımı
Ve neden bu kadar acılı Ŗiirler yazdığımı
Anlatamam belki sevdiğim Ŗir bu

Tunahan Ermihan

Şimdi Değil

Yollarına düşeceğim ama şimdi değil
Güller kanayıp gönüller kurduğunda
Belki de sevdalar elveda deyince dünyaya
İşte o zaman ahh diyeceğim sana

Uykularıma taşıyacağım seni ama şimdi değil
Karabasanlar dost olunca bedenime
Ve çocukların dolabından canavarlar çıkmayınca
İşte o zaman uyuyacağım sana

Sonsuzlara dalacağım yeşil gözlerinde ama şimdi değil
Hazan bir mevsim vurmuş gibi solunca resimler
Yapraklarını dökünce hatıralar
İşte o zaman açılacağım ufuklarına aşkın

Tunahan Ermihan

Taş Kesildin

Çok çöller geçtim
Çok çiçekler suladım yarlara hediye
Şuydu yüreğim berrak, temiz
Güneş oldun kuruttun yataklarımı sığağınla

Ve cam oldu yüreğim
Topraktan çıkarıp sana işlediler beni
Sonra çocukları korudum uzun zaman
Dış dünyanın günahından
Taş kesildin kırdın beni

Tunahan Ermihan

Tozlanmış Hayallerim

Mutluluk benim için artık bir rüya
Giden gemilerim dönmüyor geriye
Limanlarım bomboş şimdi bilmem niye
Ne bir balıkçı var ne de bir aşık var

Tozlanmış hayallerim raflarda çürürken
Göz yaşlarımın son damlaların da boğulurken
Eski bir plaktan şarkımızı dinlerken
Dönmüyor seninle gidenler geriye

Artık ne ben bıraktığın gibiyim
Ne de bu şehir kaldı değişmedik
Dolup boşalmayan sokaklar kaldı insansız
Gittiğin gemiye yetişemediğimde

Küllükte biriken izmaritlerin acı kokusu
Nefesimi düğümlemekle meşgulken
Ağladığım sayfalarım, satırlarım bekliyor hala
Gittiğin geminin dönmesini

Tunahan Ermihan

Uğurladım

Yalnızım yine şu kara gecelerde
Gökyüzündeki yıldızlar misali
eriyor tebessümler acı ile dudağım da
Uğurladım dün gece son ümidimi de

Aşkına esir düştü yüreğim tarihin kalemin de
Kafese kapatılmış kuşlar misali
Geçiyor günler sensiz ecı ile
Uğurladım dün gece son ümidimi de

Dalğlr küsmüş vurmuyor kayalara
Kuşlar ötmüyor bilmem niye delicesine
Sana uzanan ellerim boş dönüyor geriye
Uğurladım dün gece son ümidimi de

Uçurumlarda geziyor gönlüm
Düşeceğini hiç düşünmeden
Kanlı gözlerim yollarında belki gelirsin diye
Uğurladım dün gece son ümidimi de

Tunahan Ermihan

Unutma

Gün gelirde ayrılırsak sevgilim
Kalbindeki bana ait olan yeri
Dolduran olursa sevgilim
Verdiğin sözleri unutma!

Yüzün yüzüme gülmez olursa
Elin elimi tutmaz olursa
Bir tebessümün bana çok olursa
Güzel günleri unutma!

Sevdamızı yazan kalemler kırılırsa
Güzel konuşan diller susarsa
Sonsuzluğun kapısı gözlerin bana kapanırsa
Seviyorum dediğini unutma!

Tunahan Ermihan

Uyanıyorsun

Soğuk bir düştü yaşanılanlar
Kimi gün gözümüzden akan yaşlar
Hepsi birer düştü, uyanıyorsun
Ve yolun sonunda sende gidiyorsun

Şana veda etmek isterdim
Öyle ağlamaklı, hüzzam makamında
Belki de bekleyenin olmak vuslatta
Son bir kez gözlerinden öpmek isterdim.

Tunahan Ermihan

Uyku Kaçkını Saat

Bir sonbahardı merhaba dedim sana
Sıladan uzak insanını tanımadığım bir şehirde
Çok methetmişlerdi seni bana
Çeplerim umut dolu gelmişim sana bir tek yüreğimle
Önce suçlu gibi üşüttün saatlerce ayaklarım dondu
Güzel demişlerdi sana, hayat dersi demişti biri
Önce ceplerimi boşalttın sonra gözlerime yağmurların doldu
Ve bir uyku kaçkını saatte tanıdım tanımadığım beni
Üzerime elbiseler verdin bir de kısacık saçıma şapka
Zaman dedin sonra bana "geçer mi bee"
Yatak verdin yatamadığım ve eldivenler hiç takamadığım
Şaka demişti her şey biri "ne şakaymış bee"
Sonra yordun bedenimi, üşüttün
Kimi gün ağlamaya niyetlendim tepemden gitmedin
Bende seni bir kenara atıp da bir yere gidemedim

İşte geçmez denilen günlerin sonundayım
Hani güzeldin?
Hayat dersiydin?
Nerede cebimdeki umutlarım?
Veya kırıp bir kenara attığın yüreğim
Ben seni anladım ve vazgeçtim senden
Vatan uğruna ölürüm desem de
Bazı günlerini anlarını özleyecek olsam bile
Ve bazen dost diye sarıldığın dallarla buluşacak olsam bile
Bir daha sana gelmem
Zamana sınırlandırılmış
Kep ve Palaska arasına sıkıştırılmış
18 aylık işkencem

Tunahan Ermihan

Vazgeçemedim

Şana sunduğum en büyük hediyeydi
İçime akıttığım sevda dolu gözyaşlarım
Pencere arkalarına saklanmalarına bakma
Ben hala yüreği sende deli aşığım

Bilemedin hiçbir vakit kıymetini
Bir Ağustos akşamı sana yanan
Yeşil gözlerinde binlerce kez doğan
Gidişinle yıkılan yüreğimin

Kaldırımlara dağıttım ardından gözlerimi
Bedenimi lime lime etti hatıran
Çok sustum, kanadım günlerce
Vazgeçemedim, hala yüreği sende deli aşığım

Tunahan Ermihan

Vazgeçtim

Tatlı bir yaz günüydü
Seviyorum demiştin
Güller açtı gökyüzünde
Huzur buldu yüreğim

Hazan bir sonbahar ömrüm
Soldurdun yapraklarımı
Ben kendimden vazgeçtim
Yeter ki al canımı

Gülüşlerimi verdim derdine
Merhaba hüzünlerine
Yangınlar sardı bedenimi
Elveda sevinçlerime

Hazan bir sonbahar ömrüm
Soldurdun yapraklarımı
Ben kendimden vazgeçtim
Yeter ki al canımı

Tunahan Ermihan

Veda

Mecbur bu veda anla sevdiğim
İçimden geçenler senle dolu
Kinimde, sevincimde, hüznümde
Mecbur bu veda anla sevdiğim

Belki bir gün bir yerde bile diyemem artık sana
Ve ellerini tutmadan nasıl yaşarım bilemem
Belki umut göçer hayatımdan belki gülüşüm
Ama anla sevdiğim mecbur bu veda

Bir borcum vardı sana hatırlarsın
Şatır aralarına sakladığım ve senin bildiğin
Ömür boyu diye başlayan bir borç, ödeyemedim affet
Ve anla sevdiğim mecbur bu veda

Sana hep derdim ya başka kimliğin olamaz diye
Hayat savursa da bilinmeyen uçurumlara
Evet sevdiğim başka kimliğin olamaz
Bu veda mecburi olsa da

Seni severek geçirilen her ana
Yaşanılan her şeye
Gözlerimden uçacak olsa da verdiğin umuda
Hayatıma kattığın her renge teşekkür ederim sevdiğim
Beni affet mecbur bu veda

Tunahan Ermihan

Yalancı

Unutamadım seni yalancı unutamadım
Dilim her ne kadar söylese de
Gönlüm unutamadı seni yalancı
Ağlamayı unutacağım diyen dilim gündüzleri
Akşam olunca susuyor gözlerim alıyor yerini
Anlasana yalancı unutamadım seni

Sigaramın dumanında bile arıyorum
Tadına doyamadığım teninin kokusunu
Unutamadım yalancı unutamadım seni
Akşam olup dostlar çekilince yanımdan
Kulağımda çınlıyor kahkahaların
Anlasana yalancı unutamadım seni

Bir mazi uğruna harcadınsa bile sevgimi
Yıkık bir viraneye çevirdinse bile gönlümü
Unutamadım seni yalancı unutamadım
Yalandan gülüşünü yalandan sevmeni, aşkını
Beni uykusuz bırakan bitmeyen dertlerini
Unutamadım seni yalancı unutamadım

Tunahan Ermihan

Yalandan Gülmek Hayata

Ŗiirlerim hep en kızgın ve en sert yerinden baŖlıyorsa
Ve gzmdeki yaŖlar hep bir sonsuzluğa akıyorsa
Üstelik uŖdęm anda
Adını anacak bir yar hasretim bile kalmadıysa
Bu içimdeki sızı kimden hatıra ömrüme

Tanımadığım bir hasretin yükü bu sırtımdaki
Ya ben gszm yada o çok ağır
TaŖımak zor geliyor ömrüme, hem saat de geç oldu
Hangi gününde yiz dünyanın veya bu öykünün
Bilmiyorum

Bilmem belki de susmak en güzelidir
Yada yalandan glmek hayata
Ve en acı gününde ağlayamamak
Hem belki de aŖk artık beni sevmiyordur

Tunahan Ermihan

Yaprağın Ölümü

Birer yapraktık hepimiz
Çok güzel görünmesine rağmen
Pek de hoş kokmayan bu hayat ağacında
Her birerimiz atmış – yetmiş günden sonra
Sarıp dökülüyorduk toprağa
İlk on üç – on dört gün gayet güzeldi
Rüzgarın serinliği ile yaşıyor
Ve kendimizce şarkılar söylüyorduk
Güzel yarınlara dair,
Sonraları bir yaprak yanaştı bana rüzgarda
Sevmiştim onu, sıcaklığı hoşuma gitmişti
Birbirimizi seviyorduk veya öyle zannediyorduk
Bu günlerde bir kaçımız için hayat durdu
Solup düştüler dalların arasından
Ve bu güne geldiğimizde ise
Benimde artık köklerimin kurduğunu
Rüzgara artık dayanamayacağımı hissediyorum
Oysa ben toprağa düşmek istemiyorum
Bu hayat ağacının tıkanmış damarlarında
Kaybolup giden gençliğim ve sevdam ile
Düşmek istemiyorum

Tunahan Ermihan

Yarım Kaldı

Bir Őirin sahibi olmak istedim sana yazılmış
Kelimeler kifayetsiz kaldı

Satır aralarına gizlemek istedim aŐkımı
Sonsuzluğundan sayfalar bomboş kaldı

Bizim gibi kafiyeler dizmek istedim uyum iÇinde
Düştüğüm boşlukta edebiyatın derinliği Đukur kaldı

Gözlerini anlatmak istedim, yeşil gözlerini
Tarif edecek kelimeler basit kaldı

GidiŐini anlatayım dedim. Bir Cumartesi sabahında
Yazmakta olduğum Şiir yarım kaldı

Tunahan Ermihan

Yaşıyoruz Sevdiğim

Satırların boş kelimelerin kifayetsiz olduğu
Gözlerimizde sadece vedamızın kaldığı
Hep kendimizi ikinci plana attığımız
Oyunlarla dolu bir dünyada yaşıyoruz artık sevdiğim
Sen sadece adını hatırladığım bir diyarda saklı bir gelincik
Bense kalakaldım İstanbul da sensiz ufacık tefecik
Adına şiirler yazmak istedim hep, kitap oldu
Kelime oyunlarının duygularımıza pranga vurduğu
Mutluyum diye geçirilecek günlerin mahkumu olduk sevdiğim

Tunahan Ermihan

Yazmak İstediyim

Esaretine düştüğüm günün yıldönümü

Sen gideli iki sene oldu sevdiğim
İstanbul bana küseli
Ve yağmurlar gözlerimden yağmaya başlayalı
Hala neden sana yazıyorum bilemiyorum
Veya neden hala seni sevdiğimi,
Uykularımda yeşil gözlerinde uyanmaya
Ve hala ayrılmamış gibi rüyada sana sarılmaya bayılıyorum
Uyumak aslında bir işkence şu sıralar
Belki de uyumak değil de uyanmak problem gözyaşlarıyla
Kimseler görmeden yorganı kafama çekmek işkence belki de
Bilirsin erkekler ağlamaz
Nedense ben çok ağladım ardından
Ama kimselere göstermedim o kanlı yaşları
Bir keresinde dizlerinde yatarken bir şarkıya ağlamıştım
Bir de şarkı gerçek olup sen gittiğinde
Evet esaretine düşüşümün ikinci senesi
Ve gözlerimin ferinin sönüşünün
Sana gitme demiştim dinlememiştin
Şimdi gel desem dinler misin?

Ayrılmamızın ikinci senesi kutlu olsun
Yazmak istediğim sadece seni hala sevdiğimdi

Tunahan Ermihan

Yıllanmış Hüzün

hüzün satıyorum dostlar,
üstelik yıllanmış hüzün.
son perdesine gelinmiş bir ömrün
son gösterimine en önden biletler satıyorum!

belki güzeldir oynanan oyun,
umut doludur belki hayal yarınlarda
veya bir sevda vardır tam ortasında.
bir daha oynanmayacak bir oyunun son biletlerini satıyorum!

sonunda kendinden bir parça bulursun belki
ya da gözünden bir damla yaş dökülür belki
oyunun Romeo'su öldüğünde!

koşun dostlar koşun,
son gösteriminde
ömrümün son biletlerini satıyorum! ..

Tunahan Ermihan

Yıllar Sonra

Ben geldim yarım yıllar sonra yamacına
Saçlarımdaki akları getirdim kanlı yaşla
Eziyetini gördüğüm bu fani dünya
Senide mi alacaktı o ebedi mekana

Bırakıp gitmiştin, ortada kalmıştı yüreğim
Kaldırımlara dağılmıştı sevdam sevdiğim
Sustum sana her gün kanadım
Ve yıllar sonra mazarın başında yapayalnızım

Yarlar girdi ömrüme senin gölgede
Sevincim gitti sevdiğim ölümünle
Kaç yıl oldu atırlayamasamda
Bak yine yanıdayım ölümünün yıldönümünde

Tunahan Ermihan

Yorgunum

Yazdığım her satıra, her kelimeye
Seni anlatmaktan yorgunum sevdiğim
Eğer bir gün döneceksen ne olur bu gün dön
Çünkü içimde bir şey
Bu sabahı getiremeyecek kadar hasretinden yaşlandı!

Tunahan Ermihan

Zamanıdır

Ve sözlerim tükendi dudaklarında sevdiğim
Ne anlamı kaldı kelimelerin ne de tadı
Artık susmak zamanıdır
Gözlerine teslim olup
O sessiz huzurunu gözlerimden içime akıtmanın zamanıdır
En derin uykulara kollarında
En güzel rüyalara koynunda
En deli sevdalara yüreğinde
Sonsuzlara sevginle açılmanın zamanıdır
Yeter ki tut ellerimi ve ayırma gözlerini gözlerimden
Çünkü sonsuzluğunkapası gözlerinden geçer

Tunahan Ermihan